

Asunto: Alegacións ao ACORDO do 25 de novembro de 2022 da Xefatura Territorial da Vicepresidencia Primeira e Consellería de Economía, Industria e Innovación de Lugo, polo que se somete a información pública a solicitude de autorización administrativa previa e de construción, o estudo de impacto ambiental e o proxecto sectorial de incidencia supramunicipal (proxecto de interese autonómico) do proxecto de execución do Parque Eólico Hépotas II, no concello de Muras. Exp. IN408A/2020/156, DOG Núm. 230, de 2 de decembro de 2022.

Don/Dona _____
____ con DNI. Número _____, con domicilio a efectos de notificacións en _____, municipio de _____, provincia _____, teléfono _____.

EXPÓN:

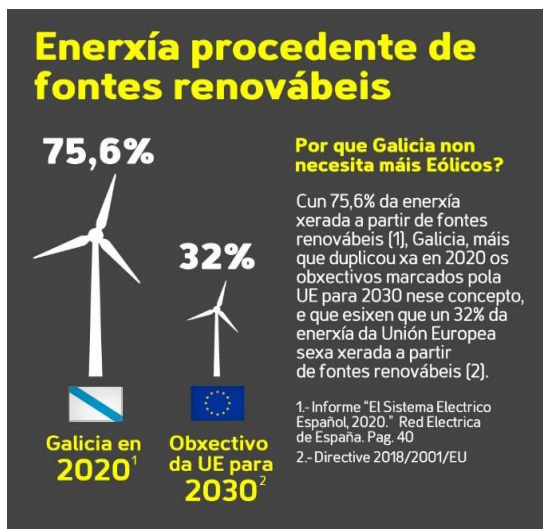
Á vista do ACORDO do 25 de novembro de 2022 da Xefatura Territorial da Vicepresidencia Primeira e Consellería de Economía, Industria e Innovación de Lugo, polo que se somete a información pública a solicitude de autorización administrativa previa e de construción, o estudo de impacto ambiental e o proxecto sectorial de incidencia supramunicipal (proxecto de interese autonómico) do proxecto de execución do Parque Eólico Hépotas II, no concello de Muras. Exp. IN408A/2020/156, DOG Núm. 230, de 2 de decembro de 2022, por medio do presente escrito presenta as seguintes **ALEGACIÓNS:**

I.- AUSENCIA DE XUSTIFICACIÓN DA NECESIDADE DO PROXECTO EÓLICO HÉPOTAS II

Galicia supera en 2020 os obxetivos marcados en renovables pola UE para 2030 cunha porcentaxe sobre o consumo final bruto do 46% Renovables que xa representaron o 107% da demanda eléctrica.

Mentras que Galicia ten unha potencia eólica instalada de 3866 MW, outras comunidades como Madrid ten 0 MW, Euskadi, 153 MW e Cataluña 1271 MW.

En canto aos parques eólicos en tramitación, mentras que Galicia ten arestora 300, Madrid non ten ningún, Euskadi ten 12 e Cataluña, 8.

II.- A SERRA DE CARBA E A SERRA DO XISTRAL: PRESIÓN EÓLICA EXCESIVA. FRAGMENTACIÓN DO TERRITORIO. PERDA DE CONECTIVIDADE ECOLÓXICA E XERACIÓN DE FEÍSMO PAISAXÍSTICO

Non se debera incrementar o número de aeroxeradores na entorna das Serras de Carba e do Xistral. Tal e como se indica no anexo que se acompaña a este escrito de alegacións, arestora existen máis de 1.392 aeroxeradores e máis de 209,11 quilómetros de liñas eléctricas de evacuación.

Non existan argumentos que xustifiquen a instalación dun aeroxerador máis. De feito débese empezar por repotenciar os aeroxeradores xa existentes e comezar a desinstalar aqueles que estén agotando a súa vida útil.

III.- XERACIÓN DE FEÍSMO PAISAXÍSTICO NA REDE NATURA 2000 E NA SÚA ENTORNA PRÓXIMA. PERDA DA FUNCIONALIDADE PAISAXÍSTICA DAS ÁREAS DE ESPECIAL INTERÉS PAISAXÍSTICO, DOS LUGARES DE ESPECIAL INTERÉS PAISAXÍSTICO E DA REDE DE MIRADORES.

Existe unha afección irreversible para elementos como os que a seguir se indican e outros non mencionados no proxecto:

1. Serra da Carba (AEIP_03_01)
2. Fraga da Carballeira (AEIP_11_10)
3. Fragas das Esqueiras (AEIP_11_04)
4. Fraga de Ambosores-Alto Sor (AEIP_11_08)
5. A Serra do Xistral (AEIP_11_11)
6. A Caxigueira-Fervenzas do Escouridal (AEIP_11_12)
7. Río Landro (AEIP_11_05)
8. Monseivane (AEIP_03_02)
9. Pozo da Ferida (AEIP_11_06)
10. Serra da Toxiza, Tronceda-Fragavella (AEIP_11_13)
11. Torre de Silán
12. Torre de Muras
13. Ermida de San Antón a escasos metros das infraestruturas do proxecto
14. Mámoa do Chao de Musdradas
15. Coto Redondo
16. Camiño de Santiago: Camiño do Norte, Ruta da Costa”
17. Igrexa parroquial de Muras
18. Lugar do Chao
19. Cruceiro do Coto
20. Muíño 1 do Rego da Xestosa
21. Muíño 2 do Rego da Xestosa
22. Muíño 3 do Rego da Xestosa

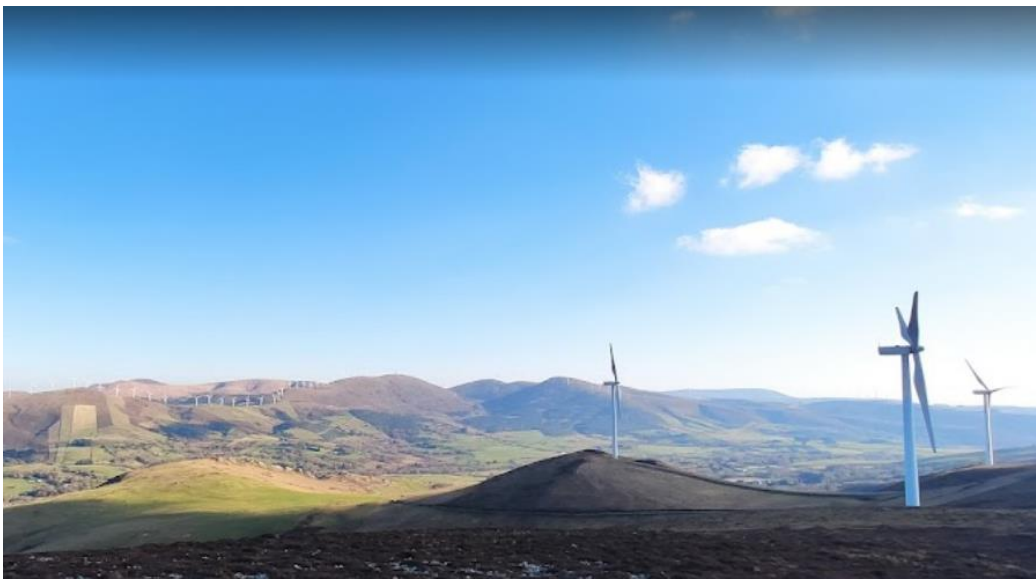
REDE DE MIRADOIROS AFECTA DE FORMA SEVERA POLAS INFRAESTRUTURAS EÓLICAS

4

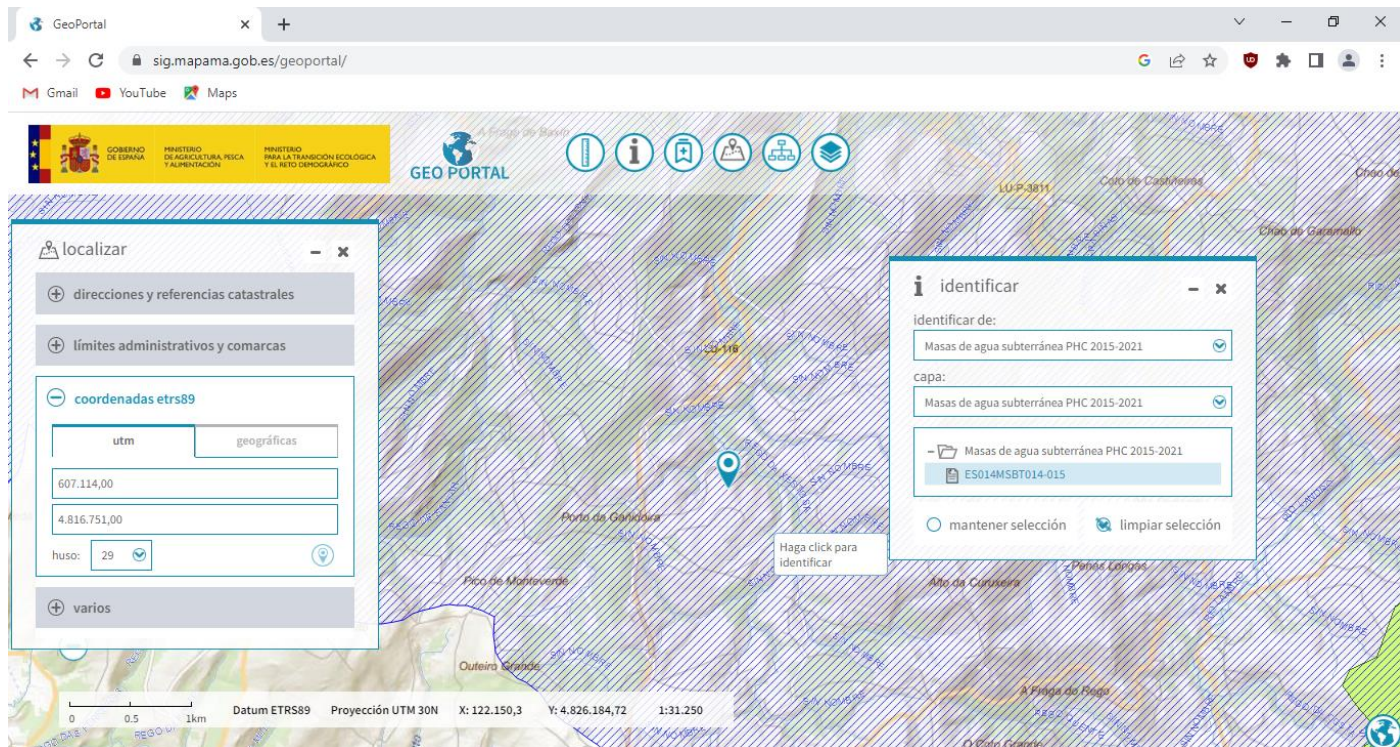

IV.- AFECCIÓN SEVERA Á NECESARIA COHERENCIA DA REDE NATURA 2000, A HUMEDAIS E Á RESERVA DA BIOSFERA

➤ Espazo Rede Natura 2000, Zona de Especial Conservación (ZEC) Serra do Xistral.

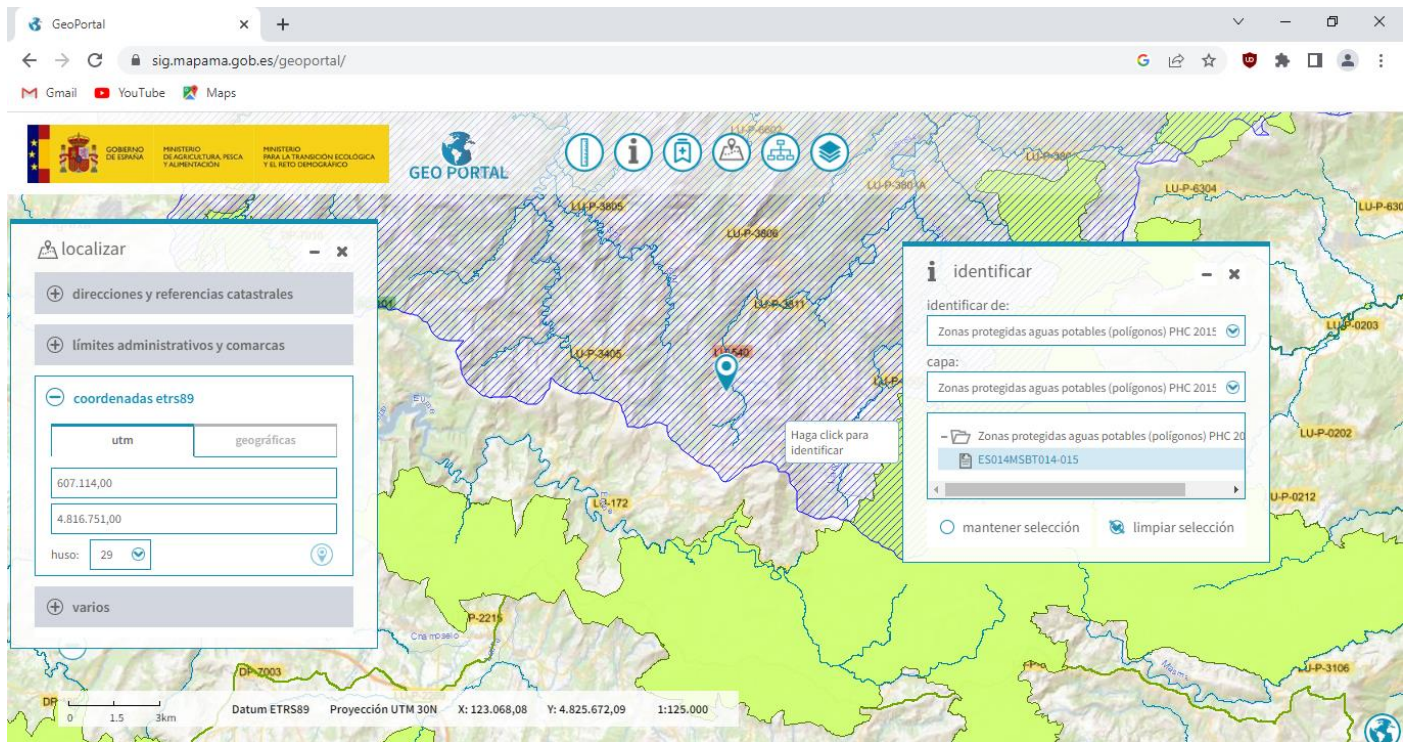
Parte das infraestruturas do proxecto eólico afectan á zona tampón da Reserva da Biosfera “Terras do Miño”, situándose sobre esta zona tampón.

Existe unha afección severa a humedais como o Humedal “Tremoal da Gañidoira” (código IGH: 1120039), pertencente ao “Complexo de turbeiras e brezais do Xistral – 14”; e ao Humedal “Brañas do Porto da Gañidoira” (código IGH: 1120099), pertencente ao “Complexo de turbeiras e brezais da Serra do Xistral – 13”. O proxecto prevé desarrollarse sobre a masa de auga soterrada código ES014MSBT014-015 “ORTEGAL - A MARIÑA”.

Cód. Masa de agua	ES014MSBT014-015
Nombre masa de agua	Ortegal - A Mariña
Superficie (km2)	1.167,2386
Cód. Demarcación Hidrográfica	ES014
Demarcación Hidrográfica	GALICIA-COSTA

Coordenadas do aeroxerador HII -1 sobre a masa de auga soterrada ES014MSBT014-015.

Coordenadas do aeroxerador HII -1 sobre a Zona protexida de augas potables e moi preto da REDE NATURA 2000.

Cód. Temático	ES014MSBT014-015
Esquema temático	euProtectedAreaCode
Nombre	Ortegal - A Mariña
Fecha de designación	14/09/2012
Tipo de zona	drinkingWaterProtectionArea
Nombre base legal	Directive 2000/60/EC of the European Parliament
Link base legal	Ver link base legal
Ámbito base legal	european
Superficie (km2)	1.167,2386

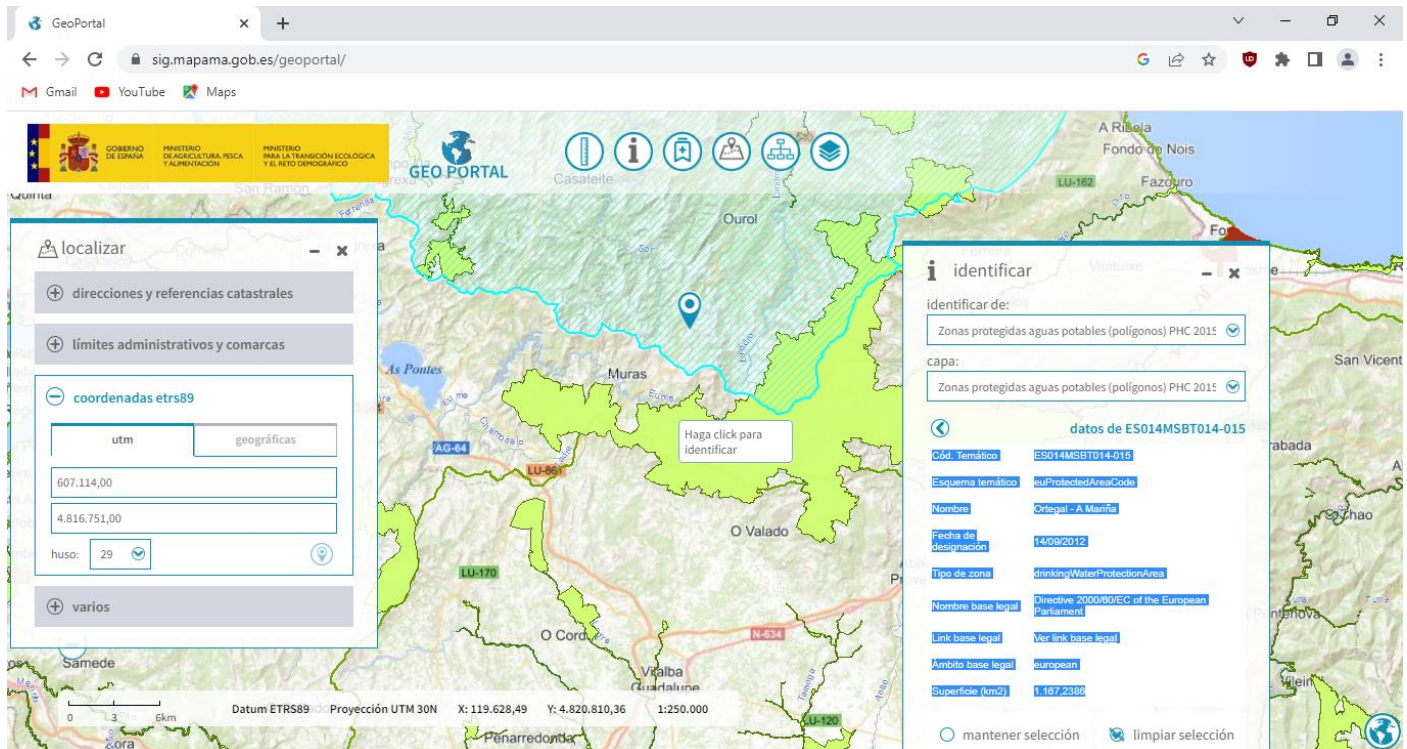
▪ **A NECESARIA COHERENCIA DA REDE NATURA 2000**

O obxectivo das redes de áreas naturais protexidas de non debe ser tan só preservar especies raras ou ameazadas, ou mostras representativas ou singulares de ecosistemas pouco alterados, senón preservar a integridade ecolóxica dos ecosistemas, o que supón garantir que a súa composición de especies, a súa estrutura ecolóxica e as súas funcións non se vexan alteradas significativamente como consecuencia das actividades humanas e asegurar que os procesos ecolóxicos dos que depende mantéñanse en condicións naturais.

Unha rede ecolóxica é un sistema coherente de elementos naturais ou semi-naturais, establecido e xestionado co obxectivo de manter ou restaurar as funcións ecolóxicas como medio para conservar a biodiversidade. Para iso, é esencial manter tamén a conectividade ecolóxica entre os espazos que compoñen a rede.

No ámbito nacional, o artigo 46 da Lei 42/2007 do Patrimonio Natural e da Biodiversidade establece que co fin de mellorar a coherencia ecolóxica e a conectividade da Rede Natura 2000, as comunidades autónomas, no marco das súas políticas ambientais e de ordenación territorial, fomentarán a conservación de corredores ecolóxicos e a xestión daqueles elementos da paisaxe e áreas territoriais que resultan esenciais ou revistan primordial

importancia para a migración, a distribución xeográfica e o intercambio xenético entre poboacións de especies de fauna e flora silvestres.

V.- AFECCIÓN SEVERA Á HERPETOFAUNA DA ÁREA DE AFECCIÓN DO PROXECTO

Os principais factores de ameaza identificados son a alteración por causas humanas do hábitat, tanto acuático como terrestre, o anfibio máis ameazado é *Pelobates cultripes*. Tamén se atopan ameazadas outras especies como *Chioglossa lusitánica*, *Ra iberica* e *Ra temporaria*. En réptiles, a especie máis ameazada é *Emys orbicularis*. Ademais desta, as restrinxidas e limitadas poboacións galegas de *Lacerta vivipara*, *Chalcides bedriagai* e *Vipera latasti* atópanse tamén ameazadas.

Na tramitación ambiental non se realizou un estudo serio da herpetofauna. A instalación abundante de parques eólicos en zonas húmidas de ribeiras de ríos, vales fluviais, veigas, charcas, lagoas, brañas...e zonas húmidas en xeral e a falla de estudo da herpetofauna por parte das promotoras eólicas e a escasa esixencia das Administracións neste aspecto, constitúen causas do declive de anfibios e réptiles.

As importantes remocións de terras producidas polas instalacións eólicas, a maquinaria pesada, os desbroces de matogueira, a eliminación de rochas...etc., contribúe ao Global Amphibian Decline.

Os “sapos” da fauna galega tamén sufriron un destino paralelo ao das “ras”. Aquelas especies que realizan migracións masivas ás charcas de cría (“explosive breeding”, como o sapo común, *Bufo bufo*) son diezmados polo tráfico rodado sobre as estradas e pistas forestais.

Esta deterioración da situación débese a que a alteración dos medios naturais galegos, no canto de remitir, aumentou nos últimos anos, en ocasión exponencialmente. O recente aumento na degradación da contorna, sobre todo polas plantas de enerxías renovables (con parques eólicos que cobren ou están a piques de cubrir a maior parte das montañas de Galicia e un elevado número de centrais hidroeléctricas), polos parques industriais (que adoitan situarse nas mellores zonas de vales e veigas), pola industrialización indiscriminada dos montes e montañas....

Moitas destas obras están a afectar ademais áreas que se mantiveron ata o de agora en favorable estado de conservación (cumes de serras, gargantas fluviais, brañas...e humedais de montaña en particular, como é o caso do proxecto eólico Hépotas II).

Existe unha afección severa para especies de anfibios, 4 delas catalogadas como vulnerables segundo o catálogo galego de especies ameazadas: *Chioglossa lusitánica*, *Discoglossus galganoi*, *Rana ibérica*, *Salamandra*

salamandra, Rana temporaria. Tamén afecta a réptiles, 2 deles catalogados como vulnerables segundo o catálogo galego de especies ameazadas como *Anguis fragilis* e o *Timon lepidus*.

VI.-A PRESERVACIÓN DA CONECTIVIDADE E A INTEGRIDADE ECOLÓXICA DA REDE DE ESPAZOS NATURAIS CONSTITÚE UN REQUISITO LEGAL IMPOSTO POLOS DIRECTIVA HÁBITATS E POLA PROPIA LEI 42/2007

A Directiva 92/43/CEE, do 21 de maio de 1992, relativa á conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres, insta os estados membros da UE para fomentar a xestión dos elementos da paisaxe que revistan primordial importancia para a fauna e a flora silvestres. Trátase daqueles elementos que, pola súa estrutura lineal e continua (como os ríos coas súas correspondentes ribeiras ou os sistemas tradicionais de deslinde dos campos), ou polo seu papel de puntos de ligazón (como os estanques ou os soutos) resultan esenciais para a migración, a distribución xeográfica e o intercambio xenético das especies silvestres.

Na lexislación española, a Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade. BOE 299, 14/12/2007 (Modificada pola Lei 33/2015. BOE 227, 22/11/2015) define corredor ecolóxico como: “o territorio, de extensión e configuración variables, que, debido á súa disposición e ao seu estado de conservación, conecta funcionalmente espazos naturais de singular relevancia para a flora ou a fauna silvestres, separados entre si, permitindo, entre outros procesos ecolóxicos, o intercambio xenético entre poboacións de especies silvestres ou a migración de espécimes desas especies” (Lei 42/2007. Art. 3).

A preservación da conectividade e a integridade ecolóxica da rede de espazos naturais constitúe un requisito legal imposto polos Directiva Hábitats e pola propia Lei 42/2007. Considerando en ambos os casos a importancia dos corredores ecolóxicos como elementos de unión entre os espazos de alto valor ambiental, as consideradas como zonas núcleo de biodiversidade, representados estes últimos polas áreas protexidas, así como polas áreas que, sen ser designadas legalmente baixo unha figura de protección, manteñen unha elevada biodiversidade.

Dos distintos tipos de corredores ecolóxicos que poden recoñecerse no NW Ibérico (montañosos, fluviais, litorais e mariños), son os corredores fluviais os que de forma máis efectiva favorecen o refuxio, movemento e dispersión dun gran número de especies silvestres, pertencentes a distintos grupos taxonómicos e a distintos tipos de ambientes (terrestres, semiterrestres, acuáticos), servindo ademais de conexión efectiva entre os corredores montanos e as zonas núcleo de biodiversidade, coas establecidas no espazo litoral e mariño.

O concepto de corredor fluvial vai aparelado ao propio concepto de río, que representa moito máis que unha simple masa de auga que circula por un leito. O corredor fluvial abarca o conxunto do territorio fluvial, é dicir, o río na súa canle de estiaxe, a vexetación de ribeira e o espazo que ocupan as augas durante as crecidas, xunto coa cuberta vexetal asociada.

Os corredores fluviais, ademais do seu valor ecolóxico intrínseco, cumpren dúas funcións fundamentais, como conectores ecolóxicos e como reguladores hidrolóxicos.

Respecto ao valor ecolóxico, os corredores fluviais albergan ecosistemas asociados ao río tanto acuáticos como terrestres e de interface entre ambos, configurando un espazo de elevada biodiversidade que funciona como refuxio para moitas especies vinculadas ao ámbito fluvial. Este valor ecolóxico singular vese incrementado pola función fundamental de conectores ecolóxicos entre ecosistemas acuáticos e terrestres e entre zonas de alto valor ambiental territorialmente afastadas. Esta función reviste unha especial importancia ao atoparse moi fragmentados os ecosistemas terrestres por infraestruturas e diversos usos do chan. Neste contexto, os corredores fluviais representan os conectores máis válidos, ou polo menos os máis funcionais, para interconectar poboacións de seres vivos que doutra maneira quedarían illadas.

Finalmente, no seu papel de reguladores hidrolóxicos actúan como laminadores do caudal e das cargas de sedimento que arrastra o río en períodos de crecida, disipando parte da súa enerxía, reducindo os danos asociados e recargando os acuíferos. Desta maneira, o río transporta tanto sedimentos ata as praias como nutrientes aos estuarios e augas costeiras, cos consecuentes beneficios ecolóxicos e económicos asociados.

Desde un punto de vista hidrógráfico, a zona de afección do parque eólico Hépotas II afecta á cabeceira do Val fluvialdo Rego de Xestosa. O proxecto afecta a cauces afluentes do val fluvial do Rego de Xestosa, severamente

afectado polas gabias de cableado. Outros cauces innominados e con códigos de identificación id 983610008111, 950140080553 e 950140081754 tamén se verán afectados polas infraestruturas do proxecto.

Nunha época de cambio climático acelerado e de seca, como a última que se sofriu en Galicia este ano, debera de preservarse os recursos hídricos. Toda a zona de afección do proxecto está regada por varios cauces entrevenados, todos eles afluentes do val fluvial do Rego de Xestosa. De feito un deles, o identificado co código 982710001547 nace practicamente á beira do vial que conducirá ao aeroxerador HII-1.

Polo tanto existe unha afección severa aos recursos hídricos e aos humedais da zona de afección do proxecto.

VII.- AFECCIÓN SEVERA AS BRIÓFITAS E A AFLORAMENTOS ROCHOSOS SIN CARACTERIZAR

O proxecto eólico Hépotas II prevese desenvolver nunha área xeográfica na que destacan os afloramentos rochosos e os humedais, polo que a afección as brióficas é irreversible.

As briofitas desempeñan un rol imprescindible nos ecosistemas debido a que:

Modulan a humidade ambiental, absorbendo o exceso de auga das choivas e liberándoa lentamente cando o ambiente faise máis seco. Regulan o leito dos ríos, almacenan gran cantidade de auga. Frecan a erosión, protexendo o chan de inundacións violentas e entregando auga constante aos ríos e arrosios durante os meses máis secos. Ademais son as primeiras plantas en crecer sobre os chans tras os incendios. Interceptan, absorben e reteñen os minerais. Disoltos en augas de choivas, permiten a incorporación destes no ecosistema e diminúen o seu lavado cara aos ríos e mares. Facilitan fogar e protección a numerosos animais, especialmente invertebrados como insectos, arácnidos, rotíferos, nemátodos, moluscos e anélidos. Á súa vez, serven de material de construción de niños para varias aves e pequenos mamíferos. Favorecen a xerminación de sementes. Son capaces de achegar a humidade suficiente para o seu desenvolvemento. Permiten o asentamento de plantas. A materia vexetal creada polo crecemento continuo de capas de musgos e hepáticas sobre as rochas e a cortiza de árbores, facilita o asentamento e crecemento de distintos tipos de plantas vasculares. Fixan o carbono atmosférico e liberan osíxeno.

Na tramitación ambiental do proxecto non se realizou en estudo bioxeolóxico da importancia dos afloramentos rochosos da zona nin das comunidades de brióficas afectadas polas infraestruturas eólicas.

Afloramentos rochosos na área de afección do proxecto eólico Hépotas II

VIII.- AFECCIÓN SEVERA PARA AS AVES E INSECTOS COMO CONSECUENCIA DA CONTAMINACIÓN LUMÍNICA XERADA POLAS INFRAESTRUTUAS EÓLICAS. AFECCIÓN SEVERA Á NECESARIA CONECTIVIDADE ECOLÓXICA DOS ECOSISTEMAS.

A iluminación instalárase en todos os casos na parte superior da góndola do aeroxerador. Os aeroxeradores cuxa altura sexa igual ou inferior aos 150 metros non requirirán de luces adicionais intermedias na súa torre.

Aqueles que superen os 150 m de altura deben ter instaladas na torre loces de baixa intensidade Tipo E a distintos niveis. No presente caso os aeroxeradores deberan iluminarse.

Cómpre lembrar o contexto da área xeográfica na que se prevé a súa instalación: á beira da Rede Natura 2000 e con afección significativa e directa sobre ela e con presenza doutros parques eólicos xa instalados e en funcionamento.

O número de luces necesario por nivel dependerá do diámetro exterior do mastro das turbinas eólicas. Os números recomendados para obter a cobertura adecuada e asegurar a visibilidade desde todos os azimuts, son os seguintes:

Diámetro	Elementos luminosos por nivel
6 m o menos	3
6 m a 30 m	4
30 m a 60 m	6
Más de 60 m	8

Espaciado diametral de luces de obstáculos Doc. 9157 OACI, Parte 4, Cap. 14

A iluminación dos aeroxeradores que deban estar iluminados e que pertencen a un mesmo parque eólico, debe estar sincronizada tanto de día como de noite.

Dentro dun parque eólico, toda turbina sensiblemente maior cas da súa contorna deberá iluminarse independentemente da súa posición relativa ao resto.

Así mesmo, a iluminación de parques eólicos próximos (aqueles cuxa distancia entre os aeroxeradores que marcan as extremidades máis próximas entre si dos parques sexa inferior ou igual a 10 km) debe estar sincronizada entre si tanto de día como de noite.

Para conseguir que, tanto a configuración global de a iluminación de parques próximos, como o sincronismo de a iluminación de todos eles sexa coherente, os promotores de parques eólicos de nova construción deberán analizar a súa contorna e establecer os pertinentes acordos con propietarios e explotadores de parques existentes de forma que se coordinen os sincronismos e optimícese as iluminacións dos diferentes elementos para conseguir os necesarios obxectivos de seguridade e minimizar, no posible, o impacto ambiental producido.

No proxecto eólico Hépotas II non se tivo en conta a contaminación lumínica nin a incidencia desta sobre os espazos naturais e os humedais. Cómpre ter en conta que tampouco se tivo en conta a contaminación lumínica xerada polos aeroxeradores doutros parques xa implantados e en funcionamento na mesma área xeográfica.

IX.- AFECCIÓN SEVERA PARA A AVIFAUNA

1. Accipiter gentilis	9. Circaetus gallicus	14. Falco subbuteo
2. Accipiter nisus	10. Circus cyaneus	15. Neophron percnopterus
3. Aegypius monachus	11. Circus pygargus	16. Scolopax rusticola
4. Asio flammeus	12. Falco columbarius	17. Gallinago gallinago
5. Asio otus	13. Falco peregrinus	18. Galemys pyrenaicus
6. Athene noctua		19. Rhinolophus ferrumequinum
7. Bubo bubo		20. Rinolophus hipposideros
8. Buteo buteo		

X.- AFECCIÓN SEVERA AOS CAMIÑOS TRADICIONAIS E AO SEU PAPEL ECOLÓXICO COMO CORREDORES ECOLÓXICOS E FRANXAS DE CONEXIÓN ENTRE ENCLAVES NATURALS

PATRIMONIOS PÚBLICOS: VÍAS PECUARIAS

Los Patrimonios Públicos son un legado, y nosotros somos meros depositarios y estamos obligados a transmitirselos a las generaciones venideras, bien conservados y si es posible mejorados.

Julio Martín Casas

Reguladas de forma xeral por Lei 3/1995, do 23 de marzo, de vías pecuarias, as vías pecuarias son bens de dominio público das Comunidades Autónomas, e a súa xestión e administración corresponde a estas nos seus respectivos territorios.

As pecuarias constitúen un extenso e valioso patrimonio natural e cultural que, a pesar da súa deterioración, segue sendo clave para o tránsito gandeiro e a produción de servizos ecosistémicos configurándose como Infraestrutura verde capaz de mellorar as conectividade entre outros espazos naturais.

Prestan ademais un gran servizo ecosistémico como corredores ecolóxicos. Sen embargo en Galicia só se aprecian desde a óptica de “vieiros a acondicionar” para o fomento e desenvolvemento das infraestruturas eólicas.

*Vías pecuarias tradicionais e corredores ecolóxicos que se prevén acondicionar como vieiros segundo o proxecto.
Afección a valos tradicionais de pedra seca*

O fraccionamento do territorio e o illamento dos enclaves naturais, non é ecoloxicamente aconsellable para o normal desenvolvemento da vida de animais e plantas, xa que provoca graves problemas a estes: illamento xenético das poboacións en illas - endogamia e perda de variedade xenética morte de vertebrados por atropelos - coas consecuentes repercusións sobre os efectivos poboacionais -, empobrecemento da diversidade específica, etc.

As vías pecuarias utilizadas para este fin, poderían servir de auténticos corredores verdes por onde a fauna e a flora poderían moverse.

Por todo elo, tampouco se garante a conectividade ecolóxica destes espazos que acaban sendo acondicionados como viais dos parques eólicos, nunha zona que ademais, conta con unha presión eólica excesiva e con un nivel de fragmentación do territorio moi elevado, a pesar da proximidade da Rede Natura 2000.

XI.- CARÁCTER SENSIBLE MEDIOAMBIENTALMENTE DA ÁREA XEOGRÁFICA DE EXECUCIÓN DO PROXECTO EÓLICO HÉPOTAS II

A DIRECTIVA 2014/52/UE DO PARLAMENTO EUROPEO E DO CONSELLO do 16 de abril de 2014 pola que se modifica a Directiva 2011/92/UE, relativa á avaliación das repercusións de determinados proxectos públicos e privados sobre o medio ambiente indica respecto á localización dos proxectos:

“Debe considerarse o carácter sensible medioambientalmente das áreas xeográficas que poidan verse afectadas polos proxectos, tendo en conta, en particular:

a) o uso presente e aprobado da terra;

b) a abundancia relativa, a dispoñibilidade, a calidade e a capacidade de rexeneración dos recursos naturais da zona e o seu subsolo (incluídos o chan, a terra, a auga e a biodiversidade);

c) a capacidade de absorción do medio natural, con especial atención ás áreas seguintes:

i) humídais, zonas ribeiregas, desembocaduras de ríos,

ii) zonas costeiras e medio mariño,

iii) zonas de montaña e de bosque,

iv) reservas naturais e parques,

v) zonas clasificadas ou protexidas pola lexislación nacional; zonas Natura 2000 designadas polos Estados membros en aplicación das Directivas 92/43/CEE e 2009/147/CE,

vi) áreas nas que xa se produciu un incumprimento das normas de calidade ambiental establecidas na lexislación da Unión e pertinentes para o proxecto, ou nas que se considere que se produciu tal incumprimento,

vii) áreas de gran densidade demográfica,

viii) paisaxes e lugares con significación histórica, cultural e/ou arqueolóxica”.

Considérase que un proxecto ten incidencia nunha zona ambientalmente sensible cando se dá algunha das seguintes condicións:

Que poida afectar os espazos pertencentes á Rede Natura 2000, sen ter relación directa coa xestión ou conservación do lugar ou sen ser necesario para a mesma.

No presente caso non se está a ter en conta a sensibilidade ambiental do territorio xeográfico no que se prevé a execución do proxecto eólico nin se determina o grao de sensibilidade e de resiliencia do territorio para acoller o proxecto, tendo en conta a presenza xa doutros parques na contorna e a importancia dos recursos hídricos e humídais afectados.

O proxecto eólico Bustelo e Baralláns e a súa infraestrutura asociada é incompatible coas prioridades e usos previstos no Decreto 37/2014, de 27 de marzo, polo que se declaran zonas especiais de conservación os lugares de importancia comunitaria de Galicia e se aproba o Plan director da Rede Natura 2000 de Galicia.

XII.- A PREVALENCIA DA PROTECCIÓN AMBIENTAL DA LEI 42/2007, DO 13 DE DECEMBRO, DO PATRIMONIO NATURAL E DA BIODIVERSIDADE

“Artigo 2. Principios.

Son principios que inspiran esta lei:

a) O mantemento dos procesos ecolóxicos esenciais e dos sistemas vitais básicos, apoiando os servizos dos ecosistemas para o benestar humano.

b) A conservación e restauración da biodiversidade e da xeodiversidade mediante a conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres. As medidas que se adopten para esa fin terán en conta as esixencias económicas, sociais e culturais, así como, as particularidades rexionais e locais.

c) A utilización ordenada dos recursos para garantir o aproveitamento sostible do patrimonio natural, en particular, das especies e dos ecosistemas, a súa conservación, restauración e mellora e evitar a perda neta de biodiversidade.

d) A conservación e preservación da variedade, singularidade e beleza dos ecosistemas naturais, da diversidade xeolóxica e da paisaxe (...).

f) A prevalencia da protección ambiental sobre a ordenación territorial e urbanística e os supostos básicos da devandita prevalencia.

g) A precaución nas intervencións que poidan afectar a espazos naturais ou especies silvestres”.

En virtude do anterior,

SOLICITA:

1.- O rexeitamento da solicitude de autorización administrativa previa e de construción, do estudo de impacto ambiental e do proxecto sectorial de incidencia supramunicipal (proxecto de interese autonómico) do proxecto de execución do Parque Eólico Hépotas II, no concello de Muras. Exp. IN408A/2020/156, DOG Núm. 230, de 2 de decembro de 2022. A afección paisaxística causada polo proxecto é inasumible. Ademais o proxecto prevé desenvolverse sobre unha Zona Protexida de Augas Potables e sobre unha Masa soterrada de augas, tal e como se indica na parte expositiva deste escrito. Ademais a proximidade da Rede Natura 2000 e a presión eólica excesiva xa existente implica un risco severo para necesaria coherencia dos espazos protexidos.

De feito o órgano substantivo debera non autorizar máis estacións eólicas nesta zona e comezar co desmantelamento daqueles parques que xa estén próximos á fin da súa vida útil.

Tal e como se indica na parte expositiva deste escrito a inidoneidade da localización elixida para o desenvolvemento do proxecto Hépotas II debera ser motivo suficiente para que a mercantil promotora desistira do proxecto e tratara de reubicar os 2 aerogeradores do proxecto noutros proxectos que teña en tramitación ou incluso optar pola repotenciación doutros parques xa instalados e en funcionamento, como a mellor opción posible.

O elevado número de infraestruturas eólicas existentes na área de afección do proxecto Hépotas II desvirtúa a funcionalidade das áreas de especial interese paisaxístico, itinerarios, lugares de especial interese paisaxístico, miradores e afecta de forma irreversible a conectividade ecolóxica.

O proxecto afecta a varias especies incluídas no Catálogo galego de especies ameazadas catalogadas como vulnerables e en perigo de extinción, tal e como se indica na parte expositiva deste escrito. Ademais ten unha afección severa e irreversible para a herpetofauna e importantes comunidades de briófitas.

O impacto paisaxístico e a descontextualización do patrimonio cultural é inasumible.

2.- As Directrices Enerxéticas 2018-2020 de Galicia expoñen para a enerxía eólica unha potencia instalada en 2030 de 4.122 MW, sendo a finais de 2019 a potencia instalada de 3.986 MW. En setembro de 2022 esta potencia está amplamente superada, polo que o proxecto só se xustifica desde un punto de vista especulativo.

Galicia supera en 2020 os obxetivos marcados en renovables pola UE para 2030 cunha porcentaxe sobre o consumo final bruto do 46% Renovables que xa representaron o 107% da demanda eléctrica.

Non se xustifica por tanto a necesidade do proxecto eólico Hépotas II. Ao impacto deste proxecto hai que engadirlle o impacto paisaxístico e ambiental dos máis de 1.300 aerogeradores xa instalados e en funcionamento na mesma área xeográfica, tal como se indica no Anexo deste escrito e nos máis de 209 quilómetros de liñas eléctricas de evacuación.

3.- Non se ten en conta a función de descarbonización que realiza o monte galego nin a súa importante función social. Debérase repotenciar os parques eólicos existentes no canto de seguir inzando estacións eólicas sin control algún como o están a facer arestora. A ausencia de seguimento ambiental do Plan Sectorial eólico propicia un elevado descontento social e a xeración de Feísmo Paisaxístico, e todo a prol do lobby eólico e en detrimento do benestar das familias que viven, residen e /ou traballan nos núcleos rurais afectados.

4.- Os proxectos eliminan a funcionalidade actual e potencial das vías pecuarias ou camiños tradicionais e non ten en conta A IMPORTANCIA DA REDE DE CAMIÑOS E VÍAS PECUARIAS COMO CORREDORES ECOLÓXICOS ESENCIAIS PARA A MIGRACIÓN, A DISTRIBUCIÓN XEOGRÁFICA E O INTERCAMBIO XENÉTICO DAS ESPECIES SILVESTRES.

5.- Ao abeiro do Convenio Europeo da Paisaxe, en vigor o 1 de marzo de 2004, e que España ratificou o citado Convenio o 26 de novembro de 2007 (BOE de 5/02/2008), o papel do dereito non é recoñecer e protexer un valor ou unha beleza paisaxística particulares; o que o dereito debe recoñecer en primeiro lugar e, por conseguinte protexer, é un valor complexo: a necesidade de toda a cidadanía de establecer unha relación sensible co territorio, de beneficiarse desta relación e de participar na determinación das características formais dos lugares que habitan ou frecuentan. Ninguén, incluída a promotora deste proxecto e a Xunta de Galicia, teñen dereito a emborronar a dimensión paisaxística dun territorio sen ter primeiro en conta o interese do conxunto da poboación local afectada. E o dereito á Paisaxe non pode ser determinado por un desenvolvemento económico que non ten en conta a aparencia dos territorios aos que afecta, senón que debe reflectir as verdadeiras aspiracións dos homes e mulleres que o habitan. E no presente caso conséntase un rexeitamento social ao proxecto eólico Hépotas II e os demais parques eólicos xa existentes ou en tramitación na área xeográfica de afección deste proxecto e as liñas de evacuación existentes e en tramitación na mesma área xeográfica. Non se pode transformar unilateralmente por mor do interese dunha empresa as paisaxes agrarias, culturais e forestais e o medio de vida das familias en paisaxes industriais e polígonos eólicos que só benefician a empresas como é o presente caso.

Véxase o documento INFORME DA COMISIÓN TÉCNICA TEMPORAL SOBRE ENERXÍA EÓLICA E PAISAXES CULTURAIS EN GALICIA: <http://consellodacultura.gal/publicacion.php?id=443777>

Véxase: “Efectos de los parques eólicos e instalaciones eléctricas asociadas sobre la salud”.

<https://aliente.org/efectos-eolica-salud>

Debera abrirse previamente un proceso público participativo, onde con carácter previo, a cidadanía afectada e o público poidan participar na localización do proxecto eólico Hépotas II aos efectos paisaxísticos, de saúde e de benestar. Cómpre ter en conta que o Convenio europeo da Paisaxe indica que os obxectivos de calidade paisaxística determínanos a Administración, en base ás aspiracións da cidadanía, e non en base ás aspiracións dunha mercantil promotora que actúa no mercado con ánimo de lucro. Polo tanto, estase a obviar a participación pública nun instrumento de ordenación do territorio tan importante e con tanta afección como é este proxecto industrial.

6.- A excesiva fragmentación dos ecosistemas e a falla de avaliación do impacto sobre o lobo ibérico afecta de forma severa ao seu hábitat, tendo en conta que o lobo atópase estritamente protexida. A corta de matogueira que se leva a cabo nas obras de construción dos parques afecta aos puntos de encame e puntos de encontro da especie. Tras a Orde TED/980/2021, do 20 de setembro, pola que se modifica o Anexo do Real Decreto 139/2011, do 4 de febreiro, para o desenvolvemento da Listaxe de Especies Silvestres en Réxime de Protección Especial e do Catálogo Español de Especies Ameazadas, todas as poboacións de lobo (*Canis lupus*) están incluídos na “Listaxe de Especies Silvestres en Réxime de Protección Especial” recollido no Real Decreto 139/2011.

Ademais da afección a especies catalogadas como vulnerables, existe unha afección severa a hábitats prioritarios e de interese comunitario. Existe a obriga de manter estes últimos nun estado de conservación favorable, o que é incompatible coa súa eliminación, como se prevé no caso do proxecto eólico Hépotas II. As infraestruturas proxectadas afectan de forma severa ao bosquetes illados de frondosas e bosque de ribeira, que deberán manterse nun estado de conservación favorable e non proceder a súa afección irreversible ou eliminación.

Existe a obriga legal de conservar os hábitats de interese comunitario nun estado de conservación favorable, o que é incompatible coa súa afección irreversible ou eliminación.

7.- A fragmentación excesiva dos hábitats e a falla de garantía da conectividade ecolóxica e a necesaria permeabilidade destes, unida aos efectos barreira derivados das gabias, dos vieiros e das plataformas eólicas, implica un risco e un prexuízo para a integridade do espazo e a conservación das especies.

Por outra banda, a necesaria coherencia da Rede Natura 2000 obriga a preservar non só a conectividade lonxitudinal dos cauces da área de actuación senón tamen a conectividade ecolóxica transversal das brañas e lagoas ubicadas na área de afección do proxecto.

A densidade das infraestruturas eólicas existentes e previstas na área de implantación dos proxectos descritos implica un risco claro de xerar “illas biolóxicas”, derivado da fragmentación excesiva dos hábitats e sin garantir a necesaria permeabilidade ecolóxica.

8.- A IMPORTANCIA DA LEI 7/2012, do 28 de xuño, de montes de Galicia, os MONTES COMO RESERVORIOS E DEPÓSITOS DE FIXACIÓN DE CARBONO e a FUNCIÓN SOCIAL DO MONTE foi obviada na tramitación ambiental do proxecto eólico Hépotas II e os parques eólicos en tramitación na área de afección destes.

As cimentacións dos parques eólicos, a construción e acondicionamento de viais, a insalación de gabias de cableado, a proxección das liñas de evacuación cos respectivos puntos de apoio e accesos aos mesmos, xunto coa remoción de toneladas de terra precisa para a súa implantación, altera de forma irreversible a cuberta vexetal e os recursos hídricos, producindo erosión da cuberta vexetal e a medio e longo prazo desertificación da área afectada, xa que a perda da cuberta vexetal e dos humedais convirte aos chans en recurso natural non renovable e finito que perde a súa funcionalidade e aptitude agrícola, gandeira e forestal actual de xeito irreversible. O mesmo sucede cos humedais e os terreos ribeiregos aos cauces, coa conseguinte afección á necesaria conectividade ecolóxica e a necesaria permeabilidade dos ecosistemas e dos hábitats.

O desenvolvemento eólico non consegue axudar no desenvolvemento económico das comunidades rurais afectadas, mentres que o aproveitamento forestal que se ve ameazado co desenvolvemento eólico supón unha axuda económica importantísima nas economías familiares.

Non debería argumentarse a necesidade de instalar parques eólicos en beneficio do medio ambiente perxudicando algo que actualmente está realizando de forma activa unha labor protectora do solo, da biodiversidade e ademais mitigando o cambio climático.

A proliferación de parques eólicos nos municipios afectados e contorna, co conseguinte impacto paisaxístico e medio ambiental, inciden directamente nas posibles oportunidades dos municipios afectados para conseguir loitar contra o despoboamento rural.

Ninguén nin ningún poder público ou Administración ten dereito a emborronar a dimensión paisaxística dun territorio sen ter primeiro en conta o interese do conxunto da poboación local afectada. E o dereito á Paisaxe, protexido polo Convenio europeo da Paisaxe non pode ser determinado por un desenvolvemento económico que non ten en conta a aparencia dos territorios aos que afecta, senón que debe reflectir as verdadeiras aspiracións dos homes e mulleres que o habitan.

Neste caso debe considerarse a actividade eólica como un uso incompatible e prohibido en relación a capacidade de produción forestal e vocación tradicional dos terreos nos que se asientan as explotacións forestais e os prexuízos irreversibles para os humedais presentes e afectados polas infraestruturas do proxecto do parque eólico Hépotas II e os parques eólicos asociados que afecta de forma significativa e irreversible á conectividade ecolóxica dos ecosistemas.

9.- O trámite ambiental levado a cabo na tramitación do proxecto do parque eólico Hépotas II non permite valorar a importancia da zonificación da conectividade ecolóxica estrutural como variable transcendental para coñecer o grao de facilidade ou dificultade que un espazo natural posúe para albergar as interrelacións da biodiversidade.

Analizada a documentación ambiental das infraestruturas detéctase que a metodoloxía empregada non permitiu definir as áreas críticas de conectividade ecolóxica estrutural da área xeográfica de implantación dos proxectos.

Non se determinou o índice de fragmentación dos ecosistemas e polo tanto non se puido establecer o grao de conectividade/criticidade.

Non se estableceron as áreas críticas de conectividade ecolóxica estrutural. Nesta relación un maior grao de criticidade conleva a un menor grao de conectividade ecolóxica estrutural.

Á vista do elevado número de parques xa instalados e os que están a ser obxecto de tramitación débese avaliar os impactos acumulados, sinérxicos e globais de todas as infraestruturas, e máis tendo en conta que non se está a facer un seguimento ambiental do Plan Sectorial eólico de Galicia, e polo tanto non se dispoñen de datos ao respecto.

Cómpre ter en conta que o actual Plan Sectorial eólico non foi obxecto de avaliación ambiental estratéxica nin está adaptado ao Convenio europeo da Paisaxe. Tampouco está a realizarse un seguimento ambiental do mesmo.

10.-Por outra banda non se permite o acceso aos estudos de colisión e electrocución da avifauna actualizados dos que dispoña o órgano ambiental tanto con respecto aos parques eólicos como ás liñas de media e alta tensión e

nos que se basean as mercantiles promotoras para facer as súas previsións, xa que logo, todo indica que desde a elaboración dun estudo realizado por Arcea no ano 2009 non se volveron a actualizar os datos, os estudos ou informes, pese a avalancha de parques eólicos e instalacións de evacuación que se están a tramitar. O mesmo se pide en relación cos estudos de quirópteros. Solicítase acceso aos estudos de colisión e electrocución da avifauna actualizados dos que dispoña o órgano ambiental tanto con respecto aos parques eólicos como ás liñas de media e alta tensión e nos que se basean as mercantiles promotoras para facer as súas previsións.

11.- Preocupa moito a contaminación lumínica dos numerosos aeroxeradores instalados na área xeográfica do proxecto e a súa afección á Rede Natura 2000 e ás aves en perigo de extinción e vulnerables.

É necesario considerar ademais que a iluminación dos aeroxeradores presenta moitas outras problemáticas sociais, xerando molestias a distintos niveis á poboación circundante a nivel de saúde pública e conferindo á paisaxe «unha imaxe de desasosego». Doutra banda, organizacións de referencia como SEO/Birdlife alertaron que as luces e escintileos luminosos provenientes dos aeroxeradores alteran os ciclos naturais de moitos seres vivos durante o período nocturno e as súas pautas de comportamento ao modificar os seus ritmos circadianos, chegando a desorientar ás aves e certos anfibios nos seus procesos migratorios.

12.- Solicítase acceso aos principais informes sectoriais do proxecto Hépotas que deberan ser obxecto de exposición pública e que non foron. Fundaméntase esta petición no dereito de acceso á documentación ambiental do proxecto baseada no Convenio de Aarhus.

Muras, 30 de decembro de 2022

Asdo.- _____